

ЛІТО 1990

ЛИС МИКИТА

ВИТАЙТЕ З УКРАЇНОЮ!

Попереду Еко,
Гайта вйю, вісьта вйю!
Гордо поглядає,
Гайта вйю, вісьта вйю!
За ним, за ним три троки валізок,
І валізок і пакунків поспішає.

Любий наш маестро,
Гайта вйю, вісьта вйю!
Щось тут не до ладу,
Гайта вйю, вісьта вйю!
Бо іде собі вигідненько,
А ми пішечки манджаємо позаду.

Всі ми дуже раді,
Гайта вйю, вісьта вйю!
Що їдете з нами,
Гайта вйю, вісьта вйю!
И гордимось, що ми разом з Вами,
Крізь моря, ідемо у рідний Львів!

Ми з групи „Львов'янка“,
Гайта вйю, вісьта вйю!
Всі гордістю сьем,
Гайта вйю, вісьта вйю!
І в порядку кріпкого здоров'я,
И многая літ Вам бажаєм

Муха

МИ ВСЕ ПЕРЕЙШЛИ

Ми вже все перейшли!
Нам на зустріч — гриміли гармати,
І нам кулі свистали,
І нам голод кишки вивертав.
Ми ішли босоніж,

І в розтоптаних чоботях,

В лаптях,

В ранах,

В хустках,

В плащах,

Без плащів...

І в сльозах,

І без сліз.

Перейшли...

А тепер?

Перстня камінь не того кольору?
Пса пасок не пасує до пса?..
Нам на зустріч — гриміли гармати,
А тепер нам на зустріч —
Нудьга...

Соя Когут

Е. КОЗАК З СИНАМИ ЯРЕМОЮ (зліва) ТА ЮРИСМ

ДРУКОВАНО У ЛЬВІВСЬКОМУ ЖУРНАЛІ
„ДЗВІН“ ч. 5
З НАГОДИ ВИСТАВКИ У ЛЬВОВІ МАЛЯРІВ:
ЕДВАРДА, ЮРІЯ І ЯРЕМИ КОЗАК

СТИЛІСТИЧНІ ПЕРЛИНИ
Переїхана собака заскавуліла
нелюдським голосом.

Що для молодого рослини гній,
те для молодого людини шко-
ла.

Її руки були холодні, як руки
гадюки.

Відома американська пливач-
ка Естер Вільямс покинула
спортове життя. Скинувши ку-
пальний одяг, вона стала слав-
ною фільмовою акторкою.

Хор Барбюнок
Концерт Капелі бандуристів
викликав велике зацікавлення
не тільки серед місцевого гро-
мадянства, але і серед поваж-
них кругів.

Під час збирання овочів ве-
лика грушка впала мені на го-
лову, яка, на щастя, була м'я-
ка.

ПОМИЛКА

До крамниці в Полтаві за-
ходить турист:

— Скажіть, будь ласка, чи
немає у вас масла?

— Ви не туди попали. В на-
шій крамниці нема м'яса, а мас-
ла нема в тій крамниці, що на-
проти.

З БІОГРАФІЇ АМЕРИКАНЦЯ

Він походив з бідної одно-
автової роляни.

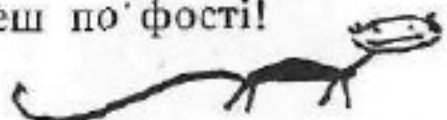
— Ринуть під нами, де
їно годні!

— А ти своїй суці ска-
жи, най си до моєх дітей
не мішее!

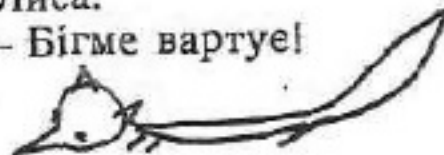

— Варуй си, бо діста-
неш по'фості!

— Вартує пустити його
до Лиса.

— Бігме вартує!

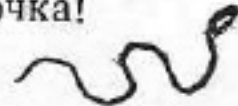
— Шо ти на мене ди-
виш си вовком?

— Такий був тихий, а
тепер показує свої роги!

— І він такий, і його жо-
на гадючка!

— Чи ти встїк си, чи
що?..

— Тримайте бики, не
кажіт такого!..

— Ти мя не копай, бо
і я потрафлю!

— А то песій син!

— Був такий моцний,
а тепер сховав фіст під
себе!..

— Осел остатний!

— Шо ти, цапе йден, на
тім си розумієш?

— Я, пся кров, не ро-
зумію си?!.. Мені тото
сам Брянский вітлумачив.

— Котрий Брянский?

— Лев.

— Лев?

— Лев!..

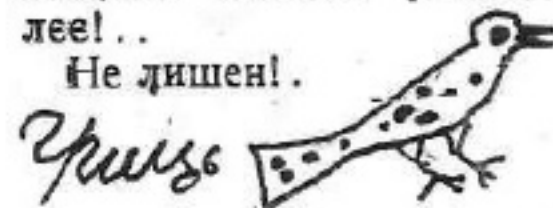

Такі то слова до мене
долітали, а я слухав і мо-
тав на вуса.

^ далі подумав таке у
своїй голові:

— Мой! Най шо хто
хоче говорит, а у Сетий
Вечир не лишен худоба
люцки. езиком розмов-
лее!..

Не лишен!

Жіночі права

Цього літа щастя занесло мене ген — на острів Бора-Бора. Готелі — це хатки пошиті стріхою з пальмового листа. Одним з моїх перших спостережень було те, що в барах, готелях чи ресторанах — всюди тільки жінки.

— А де ж тут поділися чоловіки? — питаюся одного ніби українця, який живе тут на острові.

— Напевно ще сплять.

— Ні, традиція острова вимагає, щоб працювали тільки жінки.

— А що роблять чоловіки?

— Сплять. А як захочуть, то ловлять рибу.

— А де беруть гроші?

— Жінки віддають їм те, що зароблять.

А потім додав:

— Не забудьте, що Бора-Бора це одинокий край, де жінка є вповні визволена.

— Хто ж тоді займається дітьми?

— Жінки.

— А хто варить, пряче, пере?

— Жінка. Тут чоловіки, як бачите, шанують своїх жінок і дозволяють їм все робити.

— А як їхні подружжя?

Деякі беруть шлюб, а деякі ні. Коли комусь чоловік нав'язує одна жінка, він її лишає і жетиться з іншою.

— А чи чоловіки не протестують, що жінки монополізують всякі професії?

— Не дуже. Тут чоловіки вже давно відкрили, що жінки роблять все багато краще. Ніхто не хоче ревалізувати.

— Яка шкода, що американці того ще не відкрили.

— Не думайте, що тут чоловіки зовсім не працюють. Багато з них грає на якомусь інструменті. Вони грають до танцю жінкам, які танцюють для туристів.

— Чи по цілоденній гарівці вони знаходять ще час для танців?

— Розуміється, що так. Це один з їх обов'язків.

— подумати, що вони дійшли до такого повного визволення без революції.

— Положення тутешньої жінки виймкове! Але в раю теж не все є рожеве. Деякі з них почувуються надто визволені.

— І що?

— Протестують і вимагають поменшення їхніх прав.

— І більше свободи?

— Більше свободи!..

М. М.

● Життя примушує людину до багатьох добровільних вчинків.

● Даремно чванитися своїми предками, якщо нащадки не можуть пишатися тобою.

● Вийшов у люди й не повернувся.

● Рахувати гроші вміють і неписьменні.

С. С.

- ЦІЛИЙ ?

ЦІЛИЙ!

До 100-річного ювілею Леніна годинникові майстри зробили подарунок — годинник у виді броневика.

„Як він працює?“ — спитали їх в ЦК КПСС, приймаючи подарунок. — Тут нема цифербляту“.

„— Ви почекайте до дванадцятої години“, — відповіли майстри. Рівно о дванадцятій годині відкрився люк броневика, висунувся звідти маленький Ленін, протягнув руку і сказав: „Това'гіщі! Соціалістическая 'геволюція, о необхідності которой так долго гово'глі большевікі... Ку-ку!“

**

Скаржитесь Хрущов Булганіну: „От бачиш, Булгаша, ми трохи привідкрили наші кордони і скільки людей вже повтікало! А що б було б якби ми повністю відкрили границі. Тоді, напевно, ми тільки двоє би залишилися в Советському союзі“.

„Ні, Микито Сергійовичу, — відповідає Булганін, — Ви б самі залишилися“.

Примітка: Булганін при Хрущові певний час був головою Верховної Ради ССРСР.

З виставки у Гантері

РЕАКЦІЯ

Коли угору йшов — вітало душ із сто,
Коли згори летів — не співчував ніхто.

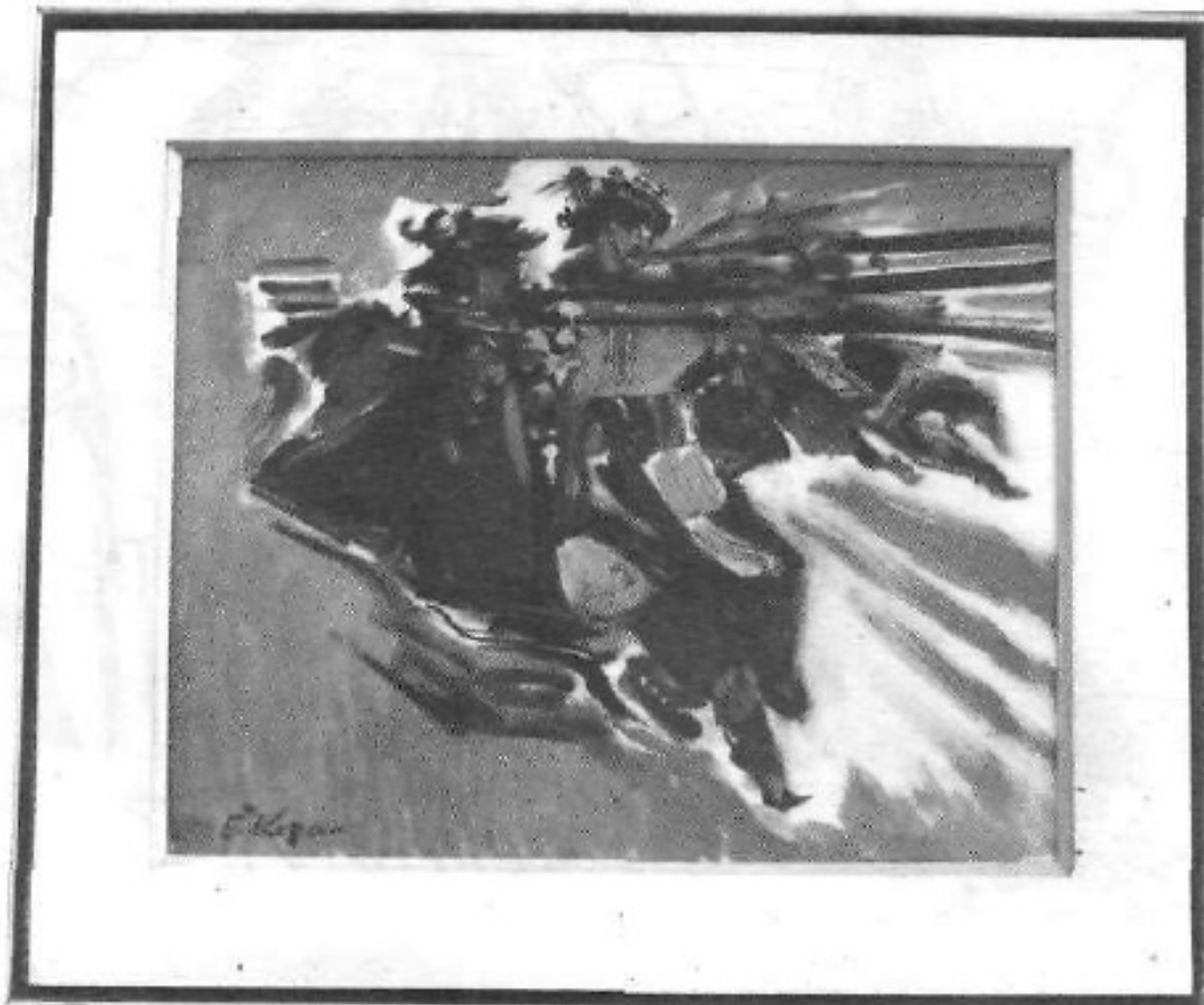
Будучи в околицях Гантеру, відвідайте Малярську Виставку Е. Козака і його синів Юрія та Яреми!

ПОТРІБЕН ГОГОЛЬ

Нам і сьогодні „Ревізор“
Потрібен дуже,
Який би витурив з контор
Всі „мертві душі“.

МІНІЕПІГРАМА

Епіграму про естраду
Написав я на рядок.
І редактор дав пораду:
Скороти її, браток.

... Я БУВ У КОСМАЧИ

~~Де~~ ек я був сми раз у Космачи, то екос зійшов сми на долину села, подивити си, ци хтос не приехав автобусом з Коломиї або Єблонова.

Може якийс знайомий гуцул, а може якийс свіжий радца, жи приехав у гори покашлети,

А може якийс Мороз, ци Смольский, ци ало Луцик, жи то проездили з малерским риштунком на плечох і йшли малювати гори на-червоно.

А може сам пан цісар Олекса Новаківский, жи мав у Космачи свій Камінь, жи міг на нім сидіти кілька хоче. А може екийс вівчений, жи ек ухопив деяку коломиїку, то зараз брав і записував у свою книшку.

Ше може приехати дохтор Кукурудза, жи ше не був тоди такий великий дохтір і копавси до файної Меляськи.

А ше може Іван Дурбак, тот жи водив кури на спацір, вентуальни.

Ружних тоди холерників мож було куждого дне сподівати си.

Отош став я на пляцу, де приедет антобуси і чекаю спізнит си, ци не спізнит?

Але антобус не спізнив си і всамраз поєвив си — ген на горі, звідки мав спустити си, як то пани штудерно назвали, сирпентинов, вдолину до села.

Антобуса добре не видко, бо ховає си поза сме-реки і поза горбки, але чюти ек трубит. Звикле було затрубит чес до чесу, кілька раз і доста.

На цес раз, шос си стало, жи ек зачев трубіти на самій горі, то трубів і трубів і трубів...

Люди в селі повибігали из хатів, дивуют си чо' він трубит і трубит?

— Може екийс баран стоет на дорозі, а може якас глуха баба стримує машинерію...

Але ніт, бо антобус посуває си вперед, екзвикле, йно жи трубит і трубит, ек дурний.

І так голосливо трублящи в'їхав антобус у село.

Став на пляцу, люди повилазили, а на самім кінци — адіт, хто приїхав!

Мой, та цес сам Ілько Палашук, світовий легінь у писанім киптарі й богатій крисані. Іздив з килимами по ружній Україні і Польші, а тепер вертає си до Космачи.

— А чо ви так трубіли биз цалу серпентинію? — питаю си.

І тут прийшло пояснене від пасажириїв:

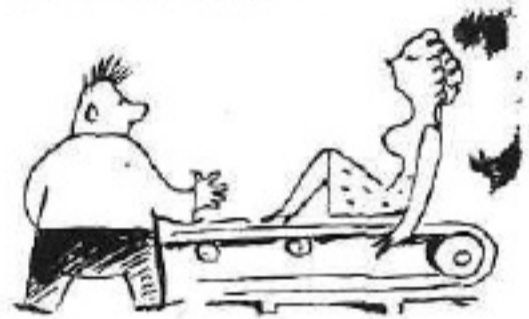
— А то, аді, ек ми йно виїхали на дорогу у село, то Палашук виняв из тайстри п'етку й дав панови кондукторови, кажучи:

— Мой, маеш оцес п'етку і труби цалу дорогу, нехай увес Космач знає, жи я си вертаю!...

Коломиїка

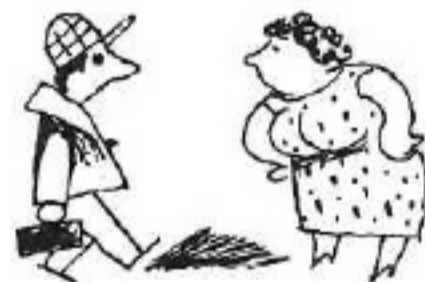
Мандрував я, мандрував я,
Перейшов всі бари,
Аж затратив доріженьку,
До своєї „кари“.

Їде лайна, їде лайна
Цілу ніч і днину,
Та коби хоч раз привезла
Молоду дівчину.

В Америці добре жити,
Легінику — брате,
Купиш „кару“, купиш хату,
Треба умирати.

Як відбуду в „шапі“ шихту,
І гудок заграє,
То на мене друга шихта
В хаті вже чекає.

Березень - Квітень - Травень

- \$100 Емілія Боднарчук,
 42 Р. Рогожа,
 27 Н. Мітрінга,
 25 Укр. Нар Дім. Н. Я.,
 22 З. Бобовник, Д-р Р. Мороз,
 20 Д. Дудра, Укр. Редемптористи — Винард,
 19 Е. Славський,
 17 І. Вакарік, Д-р І. Мулик, Д-р Б. О. Шибунчак,
 15 о. В. Кармазин, М. Юрченко,
 14 Р. Ващук, Е. Кострицький,
 12 В. Василенко, Р. Вомпель, М. В. Гнатюк, Д-р І. Р. Граб, Л. Гуменюк, М. Гундюк, Д-р І. Дачишин, Р. Ільницький, Н. Каниока, Д-р О. Н. Коропей, О. Б. Левицький, М. Турянський, о. А. Селепина,
 10 о. В. Грабець, В. Когутяк, Я. Постолюк,
 9 І. В. Бардин, Р. Несторовська, П. П'ясецький, С. Сисак,
 8 І. Бекерський, О. Джуґлей, Р. Копач, М. Криштальська, Н. Лучків, С. Мандрик,
 7 Р. і Е. Василькевич, Н. Гайдич, М. Герус-Мартинюк, С. Голяш, М. Герець, Р. Залуцький, Ю. Кекіш, М. Ковалюк, М. Королишин, Я. Кукіль, Л. Ломіш, Я. Мадай, В. Мельничин, Р. Осінчук, В. Ортинська, Д-р Т. Парфанович, О. Салдит, Я. Стасюк, А. Сюта, А. Цвях, Д-р С. Шеремета,
 6 Д-р М. Яцук,
 5 М. Козій, А. Кущинський, С. Стадник, Д. Химич,
 4 Х. Баранецька, М. М. Білас, Д. Генік-Борозовська, А. Бутко, Т. Василик, М. Величко,

- В. І. Винницький, А. Гичко, М. Грибик (Австралія), С. Гробельський, О. Дуб, Р. Лазарчук, О. Мартинюк, Проф. З. Маркович, В. Микитчук, В. Наконечний, В. Нінювський, В. Передирій, Б. Р. Прокол, Ю. Ракобовчук, Я. Рудакевич, В. Самсон, М. Смолій, Ол. Третяк, М. Фіґлюс, І. Фур, Л. Очлган,
 3 З. Савицький,
 2 О. Т. Антонович, о. М. Балягус, С. Березницький, А. Бук, С. Барусевич, Л. Вовчанський, А. Вонторський, о. П. Гардій, М. Горбань, К. Гнилка, М. Гошовський, М. Гайда, Е. і А. Гіль, О. Демчук, В. Даровський, Б. Дуляк, Г. Дронь, М. Зубаль, О. Жинюк, М. Івашко, В. Кострицький, М. Кривокульська, Я. Кроп, Д. Кошильовський, М. Козбур, П. Клим, В. Кебуз, С. Кікта, С. Кочут, Б. Лівчак, С. Мішкевич, К. Михайлюк, Г. Мигаль, О. Мізюк, М. Мушинський, В. Надрага, Й. Осип, І. Петрина, І. Петик, М. Попель, І. Руденський, О. Стадник, Р. Сокольський, В. Сікора, А. і Д. Сольчаник, М. Сеньків, Д. Ткачук, З. Томків, К. Филипович, П. Хім'як, Л. Цегельська, Р. Чавс, І. Яворський.

**ЯК ГУЦУЛ
ДО ЛЬОВОА ІЗДИВ**

(Історія з перед 100 років написана нашим ученим Володимиром Гнатюком.)

Здигалися два дядьки
 І завелась розмова:
 Став один оповідати,
 Як їздив до Львова.

Там то, куме, всюди так:
 Куди не глянеш — всюди пан —
 Пан продає, пан купує,
 Пан — горшки сам дротує,
 Пан болото сам згортає.
 Трогуари замітає, —
 Всю роботу робить пан.

А хатів там — милий Боже,
 Як бис ввидів, йойнебоже,
 Матко Боска сохрани!
 Та там хата коло хати
 Так близенько, щой загати
 Не поставиш в осени.

Та не думай, що там хата
 Отака як у твого тата,
 Чи у діда на селі, —
 Там на хаті стоїть хата,
 На тій хаті іще хата
 Сорок метрів від землі.

А в хатах тих — як в каплиці!
 Ані лавки, ні полиці, ані запічка
 нема.

Самі столи, шафи, крісла,
 Лямпи, люстра та ще й діжка
 Із цвітами край вікна.

Оборога, ані ями
 З бульбою поміж панамі,
 Любий кумцю, не знайдеш.
 Сіна пани не збирають,
 Бо худоби не тримають.
 Бульби мало їдет теж.

Та, не думай, біб, капусту,
 Горох, моркву, з бульбов юшку
 Споживають ті пани —
 Свинські фости, гуляш, фляки,
 Кубасу, печені раки
 Все їдет — мов кабани!!

Далі було.

P.O. BOX 10148
 Detroit, Michigan 48210
 Editor Edward Kozak